

РЕШЕНИЕ

№ 274

гр. София, 13.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.12.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **13286** по описа за **2019** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и следващите от АПК във вр. с чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН.

С решение № 234314 от 04.10.2019г., постановено по НАХД № 7044/2019г., Софийският районен съд (СРС), НО, 12 състав е потвърдил Наказателно постановление (НП) № Р-10-234/11.03.2019г. на изпълняващия правомощията на заместник – председателна Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Застрахователен надзор”, с което на Застрахователно дружество (ЗД) [фирма] на основание чл.644, ал.2, пр. 2 от Кодекса за застраховането са наложени две имуществени санкции от по 2000 лв.

Срещу решението е подадена касационна жалба от ЗД [фирма]. Касаторът счита решението за неправилно поради допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно тълкуване на материалния закон. Оспорва, че нарушенията са извършени в условията на повторност, като счита, че налагането на санкция по реда на чл.644, ал.2 от КЗ за нарушение по чл.108 КЗ поради наличие на предходно нарушение по чл.107 КЗ (отм.) представлява правоприлагане вследствие на тълкуване и аналогия, което е недопустимо в административнонаказателното производство. Излагат се доводи, че след като в АУАН не са изложени факти и обстоятелства за други, предходни нарушения, незаконосъобразно с НП е наложена санкция за повторно нарушение. Отделно счита, че е неправилна правната квалификация на нарушението,

тъй като се касае за претенция по застраховка „Гражданска отговорност“ и са приложими разпоредбите на чл.496 и сл. от КЗ. Иска да се отмени решението и вместо него да бъде постановено друго, с което НП изцяло да бъде отменено или алтернативно – да бъде изменено НП, като бъде наложена санкция в минимален размер по чл.644, ал.1,т.1 от КЗ. В проведеното по делото съдебно заседание дружеството не изпраща представител.

Ответникът – Комисията за финансов надзор, чрез юрк. В., оспорва касационната жалба и я счита за неоснователна. Подробни съображения излага в писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийската градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София–град, I касационен състав, след извършената касационна проверка по чл.218 АПК, установи следното:

Касационната жалба е допустима - подадена е в срок от надлежна страна и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

С процесното НП № Р-10-234/11.03.2019г. на ЗД [фирма] са наложени две имуществени санкции за две нарушения на чл.108, ал.1 от КЗ, както следва:

-за това, че не е изпълнило задължението си в срок от 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл.106 от КЗ – 20.09.2018г., а именно до 12.10.2018г. да се произнесе по предявената пред дружеството застрахователната претенция № [ЕГН], като определи и изплати обезщетението или мотивирано откаже плащането;

-за това, че не е изпълнило задължението си в срок от 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл.106 от КЗ – 20.09.2018г., а именно до 12.10.2018г. да се произнесе по предявената пред дружеството застрахователната претенция № [ЕГН], като определи и изплати обезщетението или мотивирано откаже плащането.

Софийският районен съд е приел от правна страна, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, спазени са изискванията относно тяхното съдържание и сроковете по чл.34 от ЗАНН. По съществуването на спора е счел, че дружеството е осъществило вменените му нарушения на чл.108, ал.1 КЗ. Софийският районен съд е съобразил, че нарушенията са повторни, тъй като са извършени в 1-годишен срок от влизане в сила на наказателно постановление, с което на ЗД [фирма] е наложена имуществена санкция за същия вид нарушение. Затова е счел, че с НП законосъобразно е била ангажирана отговорността на застрахователя за извършено нарушение при условията на повторност.

Правните изводи на СРС се споделят изцяло от касационната инстанция и не се възприемат развитите в касационните жалби доводи за неправилност на съдебния акт. Неоснователни са оплакванията на касатора, че наказанието му е наложено за нарушение, извършено в условията на повторност, без такова да е налице. По силата на § 1, т. 51 от ДР на КЗ, „повторно нарушение“ е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизане в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същия вид нарушение. Видно от събраните по делото доказателства, с НП № Р-10-944/13.12.2017г. на касатора е наложена имуществена санкция за нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ. Това НП е влязло в сила на 11.04.2018г., а процесните нарушения, за които ЗД [фирма] е санкционирано, са осъществени в

рамките на една година след това, а именно на 13. 10.2018г. Несъстоятелни са доводите, че не е налице повторност по съображения, че предходното нарушение, за което е издадено НП № Р-10-944/13.12.2017г., се явява такова по отменения КЗ. Видно от самото наказателно постановление, приложено по делото, със същото дружеството отново е наказано за нарушение по чл.108, ал.1 от действащия КЗ.

Що се касае до твърдението за допуснато съществено нарушение при ангажиране отговорността на дружеството в условията на повторност, тъй като в АУАН не били посочени данни за предходното нарушение на дружеството, а това било сторено едва в НП, касационната инстанция споделя изцяло изводите и съображенията на районния съд, че се касае за обстоятелства, които са от значение за определяне размера на наказанието и не са елемент от обективната страна на състава на нарушението, поради което не е задължително те да бъдат възведени още в АУАН.

Не се споделят от настоящата инстанция и доводите на касатора за неправилна правна квалификация. В текста на разпоредбата на чл.108, ал.1 КЗ ясно е посочено за кои застраховки се отнася задължението на застрахователя за произнасяне в посочения срок – за застраховки по раздел I от приложение № 1 или по т. 1 – 3, 8 – 10 и 13 – 18, раздел II, буква "А" от приложение № 1, които не са застраховки на големи рискове. В Приложение №1 в раздел II, буква „А“, т.3 са включени застраховките за вреди или загуби на сухопътни МПС, каквато е и процесната застраховка („Каско“), поради което за дружеството – касатор безспорно е възникнало задължението да се произнесе по заведените претенции по застраховка в указания в чл.108, ал.1 КЗ срок и неизпълнението на това задължение правилно е квалифицирано като нарушение на посочената разпоредба.

В обобщение касационната инстанция намира решението на СРС за валидно, допустимо и правилно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на юрк. В., съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на осн. чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер.

Водим от горното, Административен съд София – град, I касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 234314 от 04.10.2019г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 12 състав, по НАХД № 7044/2019г.

ОСЪЖДА Застрахователно дружество [фирма] да заплати на Комисията за финансов надзор, юрисконсултско възнаграждение по делото в размер на 80 (осемдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

